

för 2 *söndagen i Fastan*. Detta kommer ej till uttryck i psalmsättningen: 96: 1, 2, 129: 2—4, 94, 583: 1—3; 176: 9, 10. Såsom gradual denna dag har jag svårt att tänka mig någon annan psalm än 182: 1—4, där v. 4 så nära ansluter sig till evangeliet. 129: 2—4 är för allmänt hållen och passar nästan när som helst. Efter predikan passar 192: 7—9, bättre än 583: 1—3. Man är dess bättre ej tvungen att ha en »ny psalm» med vid varje gudstjänst. Slutpsalmen 176: 9, 10 sammanfattar ej söndagens budskap så bra som 191: 10 eller 77: 6.

Till 3 *söndagen i Fastan* bereder psalmsättningen stora svårigheter. Den genomgående tanken bör vara kampen mot det onda. I radio kommo två listor till synes: 1) 124: 2, 211: 1—3, 94, 24: 3—5, 509: 8. 2) 89: 2, 3, 518: 6—8, 94, 74: 5—7, 46: 8. Den första listan har tagit upp kamptanken i Introitus och Gradual, men 124: 2 passar ej i passionstid, och av 211 bör v. 3 helst uteslutas vid en evangelisk gudstjänst. Slutpsalmen 509: 8 passar bäst vid jul. En god psalmsättning vore 125: 1—3, 216: 1—4, 94, 24: 3—5 (80: 1—5) 46: 8.

Att nagelfara *första Böndagens* psalmsättning i Uppsala Domkyrka kan ej komma ifråga. Den hade följande utseende: 167: 6, 387: 3—6, 94, 153: 10—13, 208: 5. Men nog vore det tomt att på den dagen ej

få sjunga vare sig 384, 385, 386, 426: 3—5 eller 636.

Midfastosöndagen har sin särskilda prägel, som kräver beaktande. 76: 1, 2 passar till Introitus, 224: 1—3 till Gradual. Sedan böra 205: 1, 2, 153: 8—11, 14, 15 samt 119: 3 kunna användas.

På 5 *söndagen i Fastan* hade en Stockholmskyrka följande psalmer: 76: 6, 88: —, 89: 3, 4, 53: 5—7, 285: 6. De duga så när som på psalmen efter predikan. 53 är och förblir adventspsalm. I dess ställe kan användas 76: 6—8. Till Introitus då 45: 7, 8.

På *Palmsöndagen* skulle i samma kyrka sjungas: 86: 1, 152: 1—4, 149: 3, 4, 89: 3, 4, 150: 6. Men med allt skäl kunde församlingen väntat att få 80: 1—5 till Gradual och att få en annan predikstolspsalm än ett par versar av en doppsalm, samt att efter en predikan om nattvarden få sjunga en nattvardpsalm. Förslag: 150: 1—3, 80: 1—5, 94, 154: 1—4, 88: 2.

På *Långfredagen* vill en svensk församling gärna sjunga såsom i år i en Stockholmskyrka: 519: 1, 92, 94, 518: 4—6, 91: 7, eller ännu hellre såsom i en landsortsstad 518: 1, 2, 92, 94, 96: —, 76: 8. En sådan högtidsdag bör allt vara så enkelt och naturligt som möjligt och i enlighet med gammal tradition, så att alla kunna känna sig hemma.

D. G.

Kyrkomusikernas löneförmåner.

Allt fort oavgjord är den åldriga, segslitna kantorsfrågan. Sista akten av dess historia utspelades i Kyrkomötet förra hösten. Med anledning av Regeringsrådet Thulins och Biskop Danells motion i ärendet beslöt Kyrkomötet som bekant

att anhålla hos Kungl. Maj:t om överarbetning av det av Kungl. Maj:t utarbetade och av 1920 års Kyrkomöte antagna förslaget till lag om kantorer m. m. i syfte att undanröja de hinder, som föranlett att förslaget ej av riksdagen godkänts.

Sedan detta Kyrkomötets beslut har veterligen intet åtgjorts i ärendet.

Medan kyrkomusikerkåren alltså fortfarande får bida sin frågas fullständiga lösning, föreligger emellertid möjlighet att successivt och under hand på en punkt och för en del av kåren få dess ställning förbättrad. Det gäller lönefrågan för de med folkskollärarejänst förenade kyrkomusikerbefattningarna.

På grund av bestämmelserna i folkskolestadgan, att församling äger skyldighet att anmäla beslut om sådana tjänsters återförening till Domkapitlets prövning, varvid Domkapitlet även har att pröva huruvida de för organist- och klockarebefattningarna anslagna löneförmånerna äro tillräckliga — — —, äga Domkapitlet sålunda för närvarande en möjlighet att medverka till en — låt vara långsamt skeende — förbättring av löneförmånerna för denna grupp av kyrkomusiker.

Redaktionen har ansett det vara av intresse för tidskriftens läsare att kunna få en uppfattning om vilka normer de olika Domkapitlen i vårt land bruka vid fastställande av dessa löneförmåner, samt i vilken mån dessa stå i överensstämmelse med normerna i det hittills uppgjorda förslaget till lag för kantorer. I den mån som en sådan överensstämmelse förefunnes, skulle redan nu den kommande lagen på den för församlingarna mest kända punkten delvis kunna genomföras, och under alla omständigheter effektivt förberedas.

Redaktionen har därför för avsikt att från de olika Domkapitlen införskaffa uppgifter närmast om de beslut som under år 1925 fattats i de fall då sådan återförening begärts av stiftens församlingar.

Vi begynna i detta nummer publicerandet av dessa uppgifter. Här nedan följa alltså meddelande om de beslut som i detta ärende fattats av Domkapitlet i *Linköping* under år 1925.

Till dessa uppgifter må för dagen endast två reflektioner göras. I intet av de här refererade fallen ha församlingarna lämnat meddelande om beslutat anslag för övande och ledande av kyrkokör. Som emellertid sådant anslag ej behöver underställas Domkapitlets prövning behöver detta ej betyda att anslag ej utgår.

I ett fall hade en församling ingått med begäran om fastställelse av återförening av tjänsterna med föreslagna löneförmåner av 200: — kr. till organisten och 75: — kr. till klockaren. Denna begäran blev avslagen, varefter församlingen inkom med ny begäran varvid lönerna höjts till respektive 400: — och 100: — kr. (Endast det senare beslutet relateras här nedan).

Minimisiffran av de av Domkapitlet under året fastställda löneförmånerna för samtliga sysslor utgör 500: — kr. Det högsta fastställda beloppet 1,000: — kr.

A. Adell.

Linköpings stift år 1925.

Kaga församling, Domprosteriet, (1,600 inv.). Kontanta löneförmåner till Organisten: 400: — till Klockaren: 100: —, dyrtidstillägg: 100: — (Datum för Domkapitlets beslut 14. 1.).

Grebo församling, Bankekings kontrakt

(1,000 inv.). Kontanta löneförmåner till Organisten 400: — till Klockaren avkastningen av klockarebostället beräknat till 300: — per år (enl. beslut d. 28. 1.).

Törnsfalls församling, Södra Tjusts kontrakt (1,300 inv.). Kontanta löneför-